

AS CÁRITAS DE GALICIA E A FUNDACIÓN PEDRO BARRIÉ DE LA MAZA FIRMAN UN CONVENIO DE COLABORACIÓN PARA AXUDAR ÁS FAMILIAS AFECTADAS POLA CRISE ECONÓMICA

As Cáritas Diocesanas de Santiago, Tui-Vigo, Mondoñedo-Ferol, Lugo e Ourense asinaron coa Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, un convenio de colaboración para axudar ás familias galegas, durante o presente ano 2009, afectadas pola crise económica.

A Fundación pon en marcha un Programa de Axudas de Emerxencia Social ao que destinará 300.000 € que as Cáritas Diocesanas de Galicia farán chegar a través da súa rede de asistencia social ás familias afectadas fundamentalmente por novas situacións de paro no contorno familiar, o que lles impide poder facer fronte aos seus gastos fixos mensuais referídevos a alimentación, vivenda (alugueiros e desahucios), educativos, médicos, etc.

BISPOS DE EUROPA E NORTEAMÉRICA INSTAN DESDE XERUSALÉN A DETER A VIOLENCIA EN GAZA E A CONSTRUIR A PAZ

Nun vibrante chamamento lido publicamente en Xerusalén ao termo da súa reunión anual, celebrada do 9 ao 15 de xaneiro, a Coordinadora de Conferencias Episcopais de Europa e Estados Unidos en apoio á Igrexa en Terra Santa, instaron a poñer fin sen demora á violencia que desangra a Franxa de Gaza, ademais de exhortar a israelís e palestinos a construír “unha paz xusta, con certeza para Israel e un Estado viable para os palestinos”.

No encontro participou, como representante da Conferencia Episcopal Española, monseñor **Joan-Enric Vives Sicília**, bispo de Urgell e copríncipe de Andorra.

Este é o texto íntegro do citado mensaxe:“

¡Parad a violencia! Parad os asasinatos! Empezade a construír a paz! “

Unha e outra vez escoitamos eses berros durante a novena visita da Coordinadora de Conferencias Episcopais á Igrexa Nai de Xerusalén nesta terra dividida e doliente. A violencia en Gaza estaba na boca e na mente de todos. Escoitamos directamente sobre esta traxedia humana ao párroco de Gaza, o P. Manawel Musallam.

Non pode haber paz a menos que a xente crea na paz. Non pode haber seguridade a menos que faia seguridade para todos. Non pode haber xustiza a menos que faia xustiza para todos nesta terra. A fe dános a esperanza de que a xustiza, a paz e o perdón son posibles –

unha convicción compartida polos nosos anfitrións, o Patriarca de Xerusalén S. B. Fouad Twal e a Asemblea de Ordinarios Católicos de Terra Santa.

Nós somos pastores, non líderes políticos, pero a voz dos crentes é vital para a busca da paz. A realidade de que cada persoa humana é creada a imaxe de Deus esixe a dignidade para todos. A mensaxe do Príncipe da Paz, nado nesta Terra, lémbra-nos que a paz é posible. “O Pobo que camiñaba nas en tebras viu unha gran luz “ (Isaías 9,2). A escuridade deste tempo dará paso á luz.

Aos líderes da comunidade internacional dicémoslles: traballade coas israelís e palestinos para poñer fin á violencia en Gaza e proporcionar con urxencia a asistencia humanitaria necesaria. Pero non hai que deterse aí. Cunha soa voz, presionade ás israelís e palestinos para que constrúan unha paz xusta, con certeza para Israel e un Estado viable para os palestinos.

Ao Pobo de Deus dos nosos propios países dicémoslles: intensifícade a vosa oración polo benestar da Igrexa Nai e pola paz en Xerusalén. Non teñades medo. Vide como peregrinos a Terra Santa e encontraos coas comunidades cristiás vivas de aquí. Uníos a nós para convencer aos nosos gobernos de que conseguir a paz entre israelís e palestinos sexa a máxima prioridade. Apoiade proxectos concretos e o hermanamiento coas comunidades cristiás locais que están loitando por sobrevivir. Aos cristiáns da Igrexa Nai en Terra Santa dicémoslles: vemos en vós o rostro doliente de Cristo, quen perdeuno todo pola nosa salvación. Non estades sos. Somos unha familia, unha comunión universal con Cristo. Escoitamos o voso clamor, como sufrides xunto aos irmáns e irmás de toda a comunidade. Asegurámosvos o noso amor, a nosa oración e a nosa continua solidariedade. Pedímosvos que tamén vós oredes por nós. Belén-Xerusalén 15 de xaneiro de 2009.

Asinantes:

Monseñor Peter Bürcher, bispo de Reykiavik.

Conferencia Episcopal Escandinava

Monseñor Michel Dubost, bispo de Herví.

Conferencia Episcopal Francesa

Monseñor Raymond Field, bispo auxiliar de Dublín.

Comisión de Xustiza e Asuntos Sociais da Conferencia de Bispos Católicos de Irlanda

Monseñor Patrick Kelly, arcebispo de Liverpool.

Vicepresidente da Conferencia de Bispos Católicos de Inglaterra e Gales

Monseñor William Kenney CP, bispo auxiliar de Birmingham.

Conferencia de Bispos Católicos de Inglaterra e Gales.

Representante da Comisión de Episcopados da Unión Europea

Monseñor Gerald F. Kicanas, bispo de Tucson.

Vicepresidente da Conferencia de bispos Católicos de Estados Unidos

Monseñor Reinhard Marx, arcebispo de Múnic e Freising

Conferencia Episcopal Alemá

Monseñor Joan-Enric Vives Sicília, bispo de Urgell e copríncipe de Andorra.

Conferencia Episcopal Española

Monseñor James Weisgerber, arcebispo de Winnipeg.

Presidente da Conferencia de Bispos Católicos de Canadá»

A CAMPAÑA «DEREITO Á ALIMENTACIÓN» INSTA AOS GOBERNOS A GARANTIR O DEREITO Á ALIMENTACIÓN

Comunicado conxunto de Cáritas, Prosalus e Enxeñería Sen Fronteiras diante da Reunión de Alto Nivel sobre Seguridade Alimentaria que se celebró en Madrid.

Diante da Reunión de Alto Nivel sobre Seguridade Alimentaria para Todos (RANSA) que se celebrou en Madrid os días 26 e 27, para dar continuidade ao Plan Global de Acción das Nacións Unidas, a campaña “Dereito á alimentación. Urxente” --impulsada por Prosalus, Cáritas e Enxeñería Sen Fronteiras-- solicita aos Gobernos que asuman con honestidade a incoherencia e ineficacia das políticas das últimas décadas e que se comprometan a atallar realmente as crises alimentaria, ecolóxica e enerxética orixinadas polo actual modelo de desenvolvemento.

Segundo a FAO, no 2007 vivían no mundo 923 millóns de persoas famentas, cifra que aumentou no 2008 ata acadar os 963 millóns por ser este o ano no que se produciu o maior incremento dos prezos dos alimentos.

Esta crise alimentaria non pode desvincularse das crises económica, climática e enerxética que asolan o planeta, xa que os catro comparten o mesmo orixe: o actual modelo de desenvolvemento, fundamentado no crecemento económico salvaxe, a liberalización da economía e dos mercados e unha agricultura que non ten como prioridade a realización do dereito á alimentación das persoas senón o comercio.

Xa ninguén se atreve a dicir que a fame é consecuencia da falta de alimentos. A fame do século XXI afunde as súas raíces na discriminación e marxinação na que viven millóns de persoas e na supremacía dos xuros comerciais e económicos fronte aos dereitos humanos.

Pese á obriga dos Estados de respectar, protexer e garantir o dereito á alimentación, poñendo para iso todos os recursos dispoñibles, ao longo das últimas décadas, por exemplo, a agricultura perdeu relevancia nos orzamentos públicos, pasando de supoñer unha media do 18% dos orzamentos na década dos 80 ao 3-4% actualmente

Por outra parte, os países que actualmente demandan os biocombustibles abstráense das consecuencias que a súa demanda ten na competencia polos recursos produtivos -especialmente terra e auga- nos países en desenvolvemento. A produción de biocombustibles, tal e como se expón na actualidade, non se traduce nunha autonomía enerxética dos países que proporcionan a materia curmá.

No que fai ao comercio, é necesario un exercicio de honestidade: á situación actual de desaxuste de prezos e de crise alimentaria chegouse en parte polas políticas comerciais, de protección de mercados e de subsidios dos países do Norte, que sufriron os países do Sur, aos que sen embargo non se deixa beneficiarse de medidas compensatorias.

A loita contra a fame foi un dos principais reclamos para a solidariedade desde mediados do século XX e a comunidade internacional reiterou o seu compromiso para a erradicación desta lacra en diferentes conferencias e cumes. Pero iniciativas como o Plan de Acción do Cume Mundial da Alimentación de 1996 ou as Directrices Voluntarias para o Dereito á Alimentación aprobadas no 2004 non foron implementadas na súa totalidade pola falta de vontade política.

Finalmente, en nome da loita contra a fame existen múltiples programas de índole social, de loita contra a exclusión, a pobreza, a fame, etc., cada un cunha estrutura independente, funcionarios nos diferentes niveis de intervención, orzamentos, recursos técnicos... As estruturas de coordinación de institucións, persoas e programas de intervención son tan complexas e con tantos participantes que se pon en risco a súa eficacia mentres se incrementa a burocracia.

Diante da Reunión de Alto Nivel sobre Seguridade Alimentaria (RANSA) promovida polo presidente do Goberno español, José Luis Rodríguez Zapatero, a campaña “Dereito á alimentación. Urxente” esixe aos Gobernos:

- orientar a loita contra a fame desde o enfoque da realización do dereito humano á alimentación;
 - identificar quen son os famentos e por que sono, así como eliminar as condicións que xeran a vulnerabilidade;
 - colocar nun lugar central nos programas de desenvolvemento económico, unha agricultura cuxa finalidade sexa garantir a seguridade alimentaria;
 - unificar os diferentes programas de loita contra a fame baixo un liderado público e único;
 - incrementar o investimento en agricultura;
 - reformar o sistema de produción de alimentos e asegurar unha produción estratéxica dirixida a cubrir as necesidades alimenticias da poboación, de modo que non estea sometida ás flutuacións dos mercados;
 - expoñer un troco de paradigma no que fai ao uso de fontes de enerxía que evolucione para a cobertura da demanda a través de fontes de enerxía renovables;
 - reformar a axuda alimentaria innovando os instrumentos e estratexias así como incorporar novas fórmulas no tratamento da desnutrición aguda;
 - establecer novos mecanismos de regulación dos mercados;
 - protexer aos pequenos produtores e fomentar o mercado dos produtos locais;
 - supervisar e garantir as políticas, investimentos, acordos, tratados, etcétera, tanto gubernamentais como os das entidades privadas con base en países ou rexións cun alto índice de persoas fomentas para que non agraven o problema e sexan proactivos na realización do dereito humano á alimentación e a redución do número de persoas que pasan fame.

A Reunión de Alto Nivel sobre Seguridade Alimentaria convocada en Madrid é unha oportunidade excelente para demostrar que esta vez vai en serio, que a erradicación do fame é unha prioridade para os Gobernos e que os compromisos se van cumprir. Desde 2003, a campaña “Dereito á alimentación. Urxente”, das ONGD Prosalus, Cáritas e Enxeñería Sen Fronteiras, reivindica en España a realización efectiva do dereito humano á alimentación para todos os habitantes do planeta.

CÁRITAS DEFENDE OS DEREITOS DOS POBRES EN O FORO DE DAVOS E O FORO SOCIAL MUNDIAL DE BRASIL

Na súa liña permanente de defensa dos dereitos das pobres e de traballo por un marco global baseado na xustiza, Cáritas participou de maneira moi activa en dúas citas de obrigado seguimento para a rede internacional da institución: o **Foro Económico Mundial de Davos**, que tivo lugar nesa cidade suíza do 28 de xaneiro ao 1 de febreiro, e o **Foro Social Mundial**, celebrado na cidade brasileira de Belén.

Mentres no cume de Davos participaba a secretaria xeral de Cáritas Internationalis, **Leslie-Anne Knight** --que interveu nun grupo de debate sobre valores, visión e liderado--, nas sesións do Foro Social Mundial interviñeron 150 representantes das Cáritas nacionais de 14 países de todo o mundo.

“É inaceptable que no 2009 siga producíndose tanto sufrimento no mundo por mor da pobreza”, sinalou a secretaria xeral de Cáritas Internationalis ao fío da reunión anual de Davos, para quen “a comunidade internacional debe facer un esforzo moito maior para atallar este escándalo”. “A actual crise económica global –indicou Leslie-Anne Kgniht— dominarán debátelos en Davos, polo que imos a asegurarnos de que cuestións como a pobreza e as grandes crises humanas ás que nos enfrontamos actualmente non desaparezan totalmente da axenda da reunión”.

Knight non ocultou “o seu temor de que os Obxectivos de Desenvolvemento do Milenio, a serie de compromisos contra a pobreza asumidos polas nacións Unidas no horizonte do 2015, queden relegados durante esta etapa de recesión”. Xa que logo lembrou que “poñer fin á pobreza global non é luxo, senón unha obriga”.

A secretaria xeral de Cáritas Internacional referiuse tamén ao cambio climático, “outro importante desafío que será debatido en Davos e sobre o que queremos asegurarnos que os xuros das pobres, que son os máis afectados por este fenómeno, sexan o máis prioritario”. “Cáritas queres estar presente en Davos –engadiu— porque para transformar o sistema global que fai que as persoas sigan sendo pobres é necesario relacionarse cos líderes políticos, moitos dos cales acudirán ao Foro Económico Mundial”

Outro mundo é posible

Simultaneamente ás sesións de Davos, a cidade brasileira de Belén acolle a miles de líderes sociais de todo o mundo no marco do Foro Social Mundial, unha convocatoria á que a rede Cáritas sempre secundou de maneira activa. Como lembrou **Cristina dos Anjos**, directora nacional de Cáritas Brasil, “para a nosa organización, o Foro Social Mundial é unha oportunidade para globalizar a solidariedade, algo que é crucial na construción doutro mundo”. Para outro dos representantes de Cáritas, **Michel Roy**, “este movemento de encontro dos actores da sociedade civil de todo o mundo ten a máxima transcendencia e necesitamos atopar respostas á actual crise económica e financeira, ademais de tomar a voz en defensa dos máis pobres que están en condicións máis precarias”

Os representantes de Cáritas lideraron varios dos grupos de traballo programados nesta edición de Foro, dedicados a cuestións que van desde o tráfico de persoas ou o proceso de paz en Colombia ata a produción de gas e petróleo no delta do Níxer.

CÁRITAS CONGO INICIA UN NOVO PLAN DE EMERXENCIA EN DUNGU-DORUMA PARA ATENDER A 60.000 DESPRAZADOS

O pasado venres 2 de xaneiro a Cáritas da república Democrática Do congo puxo en marcha na zona de Dungu-Doruma a primeira fase dun novo plan de axuda urxente para 60.000 desprazados (10.000 familias) como consecuencia da ondata de sanguentos ataques por parte dos rebeldes ugandeses do LRA (Lord's Resistance Army) que se acontecen nesa rexión desde o día de Nadal.

Na primeira etapa, este programa humanitario de distribución de lotes de produtos non perecedoiros –aparellos domésticos, roupa de abrigo e produtos de hixiene, principalmente— estase atendendo a 2.000 familias en Doruma, 1.500 en Faradje, 1.000 en Dungu e 500 en Isiro. Unha vez culminada esta fase, a mediados de xaneiro, nas semanas seguintes completárase o reparto a outras 5.000 familias de desprazados noutras localizacións das diocese de Isiro-Niangara e Dungu-Doruma.

Completado outro programa de axuda a 4.000 familias

A Cáritas Congoleña puxo en marcha esta nova operación humanitaria na rexión despois de haber completado, a mediados de decembro, outro programa de distribución de produtos de primeira necesidade a outras 4.000 familias de desprazados (25.000 persoas). Estímase que a actual escalada bélica na zona produciu o desprazamento de polo menos 25.000 familias (unhas 150.000 persoas).

A resposta humanitaria de Cáritas Congo aos desprazados conta co apoio económico de Cáritas Española e do conxunto da rede internacional de Cáritas.

CAMPAÑA DE EMERXENCIAS

**Recepción de donativos na conta de Cáritas Diocesana de Tui-VigoCaixanova:
2080/0000/75/0040250250**

www.caritastui-vigo.org

É a páxina web de Cáritas Diocesana que pretende utilizar este medio actual para dar a coñecer o labor de Cáritas.